

ժամանակ չէր գտներ — յիշել անէքթօտ-
ները — իր եռանդն այնքան զորաւոր էր
եկեղեցին յուզող հարցերուն կարգազըր-
մանը համար որ եթէ կրնար ինք անձամբ
առանձին կը պտտէր այդ տեղերը իր ար-
դէն չարչարուած մարմինը ենթարկելով
ոսքով կամ ձիով ճամբորդութեան տա-
ժանքին: Մեզի համար իր թուզիքերը կը
ներկայացնեն իր խառնուածքը չափազանց
կըքոտ: Կը խորհիմ թէ ներքին այս կը-
տակը զինքը կանուխ մաշեցնող ուրիշ աղ-
ճակ մը պիտի ըլլայ: Կան այս մարդերը
որոնք քառասմբակ կ'ապրին և ուրիշնե-
րուն տարին մախով կը վճարեն:

Ե. - Մահր. — Մեռած է յիսուէն շատ
վար — 46 — սուրբի մը վայել մահուան
հանդէսով գրեթէ առանց հիւանդութեան,
սասիճանական սպառման մը մէջ որ վկա-
յաբանական լուսապսակ մը կը յորինէ այս
տարօրինակ մարդուն ճակատին: Քերթ-
ուած մըն է իր մահը, ինչպէս զբաժ է
Արչակ Զօպանեան ուրիշի մը մահուան
համար:

Զ. — ԻՐ ՆԿԱՐԱԳԻՐՔ

Ա. — Խոսակրօն՝ մոլեռանդն ըսուելու
չափ. — Կեանքէն բաւական բան ըսուե-
ցաւ ձեզի այս մարդուն մէջ կրօնական
զգացումը պատկերող: Իր մատաղ ման-
կութեան մէջ իսկ անիկա եղած է կրօնա-
կան զգացումներու խոր ընդունարան մը,
զուր տեղը չէ որ տղաք չեն խաղար, չեն
վազեր, չեն խառնուիր իրենց տարիքի
զուարճութեանց: Վեց տարեկանին կ'աղօ-
թէր և կը տպաւորէր, տասնէն նոր ան-
ցած՝ իր հայրը զինքը կը հետապնդէր լեռ-
ներէն տուն բերելու համար, ուր զացած էր
ճգնողական մարդանջներու: Իր պա-
տանութիւնը քերթուած մըն է քանի որ
վկայութիւն կը թելադրէ իր կենսաբոլոն՝
վստանութիւնը հրաւիրելու չափ որպէսզի
համբերուն վիճակին խոշոր վանքերը են-
թարկուին իր առաջնորդութեան: Այդ տա-
րիքին իսկ անիկա կը թարգմանէ վանքե-
րու յատուկ կանոնադրութիւններ, զլիստ-
ւորաբար Ս. Պենեգիկոսոսի կանոնները:
Բաւ է յիշել այս երանգը պատկերելու
համար ձեզի այն անհուն հմայքը որ պէտք
է ունեցած ըլլայ իշխանուհի մօրը և քոյ-
րերուն վրայ որոնք իրենց հօրենական

զղեակէն իրենց կամքովը կը մտնեն միայ-
նակեաց վիճակի: Պատմութիւնը կը յիշէ
իւր քոյրերուն Տալիդա և Շուշան կրօնա-
ւորուած սրբուհիներ — Մարիամ իր քըրո-
ջը գիրք մը նուիրած է որ հասանաբար
մօտ զգացումներ ունէր հոգեկրթութեամբ:
— Քող առած իր մայրը, հելլէներէնը մայ-
րենի լեզուին պէս գիտցող Շահանգուխտ
իշխանուհին: Աղօթքը իրեն համար աւելի
է քան սնունդը — յիշել իր աշակերտին
վկայութիւնը — իր գործին մէջ տարտը-
նուած կատաղի այս զգացումը վարակիչ
է գրեթէ: Թերեւս այս է պատճառը որպէս
զի ինք ըլլայ նոյն ատեն հեղինակը մեր
հին մատենագրութեան ամէնէն բիրտ որա-
կուճներուն, հակառակորդները զգեստող:
Սրտառուչ գրուածքներ են իր՝ ճնշումին
իւր արդիւնք իր երկու քոյրերուն կրօնա-
ւորումը: Մասնաւորաբար պատարագամ-
տոյցի իր մեկնութեանը մէջ իրեն կը նե-
րէ գրեթէ բօմանդիկ, հիւանդագին զե-
ղուճներ և հոգևոր արթնութեան վիճակ-
ներու նշմարներ: Այս ամենուն նուէրն է
իւր գիրկնդխառն անձնաւորութիւնը:

(1)

Թ. ՕՇԱԿԱՆ

Հ Ա Մ Յ Ա Պ Ա Ղ

Կը պատահի որ կ'աօխասիմք բայց չենք
հասնիր: Ոչ աօխասանք եւ ոչ ալ հասնիլը
իրենք իրենց մեզ արժեւորելու միամեռ-
բիւնը մի օտ ձեզի: Մի զգաք թե կ'աօխա-
սիք, աօիկա ձեզի պիտի բնէր յաւակնօս՝
բերեւս ծիծաղելի: Մի՛ զգաք թե կը վրիպիք,
այս զգայնութիւնը ձեզ պիտի օտուր տա-
ղասելու ձեզի: Աօխասանք պայման մըն է,
նպատակը՝ այսիմքն անօր հասնիլ մը, բախտ
մը:

